

6 Dage. Det synes for Funktionærerne ikke at være ualmindeligt, at Feriens Længde er stigende med Ansættelsens Varighed. Medens Ferieen for Arbejderne i det store og hele er en overenskomstmæssig sikret Ret, synes den for Funktionærerne, navnlig naar der ses bort fra de Funktionærorganisationer, der er tilsluttet De samvirkende Fagforbund, hyppigt at bero paa Sædvane.

Medens de gældende Ferieordninger for det store Flertals Vedkommende opfylder saavel Konventionens Krav om, at Ferieen skal have en Varighed paa mindst 6 Dage som Kravet om, at Retten til Ferie skal indtræde senest efter et Aars Ansættelse, synes det mere tvivlsomt, om det tredje Hovedkrav i Konventionen, at der for Ferietiden skal betales fuld Løn, kan siges at være opfyldt.

Man skal her navnlig henlede Opmærksomheden paa den for Jernindustrien gældende Ferieordning, hvoraf et Eksemplar vedlægges. Det fremgaar heraf, at Arbejderne vel uanset Ansættelsens Varighed har Ret til 6 Dages Ferie, men den fulde i Overenskomsten fastsatte Ferieløn vil kun blive udbetalt, saafremt den paagældende Arbejder har haft Beskæftigelse i hele det paagældende Ferieaar, idet Ferielønnen for de Arbejdere, der kun har haft Beskæftigelse i en Del af Ferieaaret, vil blive tilsvarende reduceret. Den fulde Ferieløn er indenfor Jernindustrien normeret til 75 Kr. og 67 Kr. for faglærte Arbejdere, henholdsvis i København og i Provinsen, og til 55 Kr. og 50 Kr. for ufaglærte Arbejdere, henholdsvis i København og i Provinsen. Da de af de enkelte Arbejdere oppebaarne Lønninger — navnlig indenfor Jernindustrien, hvor der forholdsvis hyppigt arbejdes paa Akkord, og hvor Minimallønssystemet er dominerende — maa blive meget forskellige, kan det ikke undgaas, at de højeste lønnede Arbejdere (de dygtigste og mest betroede Timelønsarbejdere samt de Arbejdere, der har meget Akkordarbejde) faar en Ferieløn, der er mindre end deres gennemsnitlige Ugeførtjeneste, medens omvendt andre Arbejdere (formentlig navnlig de yngste Arbejdere) faar en Ferieløn, der er større end deres gennemsnitlige Ugeførtjeneste. For den enkelte Arbejder kan Kravet om fuld Løn i Ferieen derfor næppe siges at være opfyldt, men hvis samtlige Arbejdere tages under eet, maa Kravet formentlig siges at være opfyldt, idet den for Jernindustriens Arbejdere normerede faste Ferieløn i 1931—32 blev fastsat efter den gennemsnitlige Førtjeneste i de paagældende Fag, ligesom den vil være at regulere i Forhold til Forskydningerne i Aars-Gennemsnitsförtjenesten.

For en Række andre Fag er der fastsat Ferieregler, der i større eller mindre Udstrækning svarer til Jernindustriens, dog ofte saaledes, at Ferielønnen bliver 2 pCt. af den til den enkelte Arbejder faktisk udbetalte Løn, saaledes bl. a. for Tekstilindustrien, af hvis Feriereglement man ligeledes vedlægger et Eksemplar. I Tabel 5 er anført de Fag, for hvilke Jernindustriens eller en lignende Ferieordning er gældende; det vil ses, at disse Feriesystemer maa anslaaes at omfatte ca. 117 000 Arbejdere.

Under Henviisning til den specielle Bestemmelse i Konventionen, at Ferieen for Arbejdere under 16 Aar bør være paa mindst 12 Dage, skal bemærkes, at dette Krav vel hyppigt vil være opfyldt for Funktionærerne, medens det kun rent undtagelsesvis vil være opfyldt for de unge Arbejdere.

Endelig gør man opmærksom paa, at de unge Arbejdere og Funktionærer, der ved Folketællingen 1930 blev betragtet som „delvis forsørgede“, ikke er medregnet i Tabel 1 og 2, og at de i Tabellerne 3—6 anførte Tal, i hvert Fald naar der ses bort fra de Fag, hvis Overenskomst ogsaa indeholder Bestemmelser om Lønninger for Personer under 18 Aar, i Almindelighed kun vil omfatte Arbejdere og Funktionærer, der er fyldt 18 Aar.

P. D. V.

Sv. Nielsen.